SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 17. decembra 2010 *

V zadevi T-460/08,

Evropska komisija, ki jo zastopata A. Aresu in A. Caeiros, zastopnika,

tožeča stranka,

proti

Acentro Turismo SpA s sedežem v Milanu (Italija), ki jo zastopata A. Carta in G. Murdolo, odvetnika,

tožena stranka,

zaradi tožbe, ki jo je Komisija na podlagi člena 153 AE vložila, da bi se toženi stranki naložilo plačilo domnevno dolgovanih zneskov, povečanih za zamudne obresti, na podlagi pogodbe o opravljanju storitev št. 349-90-04 TL ISP I v zvezi z organizacijo poti za službena potovanja, ki jih je naročilo Skupno raziskovalno središče,

* Jezik postopka: italijanščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas in N. Wahl (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. februarja 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Pogodbeni okvir

1 Evropska skupnost za atomsko energijo (Euratom), ki jo je zastopala Komisija Evropskih skupnosti, je 6. aprila 1990 z družbo Acentro Divisione Turismo SpA, pozneje imenovano Acentro Turismo SpA (v nadaljevanju: družba Acentro), sklenila pogodbo o opravljanju storitev št. 3949-90-04 TL ISP I (v nadaljevanju: pogodba).

2 V pogodbi je bilo določeno, da bo družba Acentro za Komisijo organizirala poti za službena potovanja, ki jih bo naročilo Skupno raziskovalno središče (JRC) s sedežem v Ispri (Italija).

3 V skladu s členom 2.1 pogodbe je bila ta sklenjena za začetno obdobje dveh let od 1. oktobra 1990. Pogodba je bila nato podaljšana za štiri leta s prvim dodatkom, podpisanim v Ispri 11. avgusta 1992, nato za šest let z drugim dodatkom, podpisanim v Ispri 7. julija 1994, in nazadnje za šest mesecev s tretjim dodatkom, podpisanim v Ispri 9. septembra 1996.

4 Družba Acentro je morala v skladu s členom 6.2 pogodbe trikrat na mesec sestaviti sezname računov za izdane potne listine in jih poslati pristojnim službam Komisije skupaj z drugimi seznami morebitnih stroškov. Navedene službe so jih morale nato povrniti v šestdesetih dneh od predložitve navedenih seznamov.

5 V členu 7 pogodbe je bilo določeno, da družba Acentro priznava tri vrste finančnih obveznosti do Komisije:

– ažio, izračunan „na podlagi 3 % zneskov za izdajanje vozovnic za mednarodni letalski prevoz“ (člen 7.1);

– prispevek k stroškom, ki jih je imela družba Acentro z uporabo in vzdrževanjem prostorov, ki ji jih je Komisija zagotavljala na lokaciji v Ispri, zlasti k stroškom čiščenja, ogrevanja, prezračevanja in elektrike, v skladu s parametri, določenimi v Prilogi 1 k pogodbi (člen 7.2);

– prevzem tekočih obratovalnih stroškov in stroškov opravljanja nalog, ki so ji bile dodeljene, ter stroškov telefona, teleksa in telefaksa (člen 7.3).

6 Komisija je morala v skladu s členom 8 pogodbe družbi Acentro vsako četrtletje poslati račun za zgoraj navedene finančne obveznosti, ki jih je morala ta družba plačati v tridesetih dneh od datuma prejema računa.

7 Člen 15 pogodbe je določal:

„15.1 Za to pogodbo velja italijanska zakonodaja.

15.2 V primeru izpodbijanja je Sodišče Evropskih skupnosti edino pristojno za odločanje o sporih med pogodbenima strankama v zvezi s to pogodbo.“

8 V pogodbi je bilo v skladu s členom 1341, drugi odstavek, italijanskega civilnega zakonika (v nadaljevanju: CC) določeno tudi, da mora biti predvidena arbitražna klavzula predmet drugega podpisa v ločenem dokumentu.

9 Člen 1341, drugi odstavek, italijanskega civilnega zakonika določa, da „odstopanja od pristojnosti sodnega organa v nobenem primeru ne bodo imela učinka, če ne bodo posebej pisno odobrena“.

Dejansko stanje

10 Pristojne službe Komisije so po izteku pogodbe 31. marca 1997 ugotovile, da družba Acentro ni plačala dveh računov, ki ju je Komisija izdala v skladu s členom 8 pogodbe, in sicer:

– računa z referenčno številko 97170/REE z dne 19. maja 1997 v višini 1.566.571 ITL za stroške zagotavljanja prostorov družbi Acentro za obdobje od 1. septembra 1996 do 31. marca 1997;

– računa z referenčno številko 97182/REE z dne 19. maja 1997 v višini 75.042.795 ITL za 3-odstotni ažio na izdajanje vozovnic za mednarodni letalski prevoz za obdobje od 1. oktobra 1996 do 31. marca 1997.

11 Komisija je z dopisom z dne 2. septembra 1997 pozvala družbo Acentro, naj plača oba zadevna računa v 15 dneh od datuma prejema opomina.

12 Družba Acentro je z dopisom z dne 12. septembra 1997 odgovorila na dopis Komisije z dne 2. septembra 1997. V odgovoru je po eni strani trdila, da je treba od skupnega zneska 76.609.366 ITL, ki ga zahteva Komisija, odšteti celotni znesek, ocenjen na 22.257.166 ITL, ki ji ga je ta dolgovala. Po drugi strani je navedla, da ne namerava plačati preostalega dolga, ker meni, da ga je treba pobotati s terjatvijo v višini 29.328.000 ITL, ki jo ima na podlagi pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00, ki jo je 23. julija 1996 v Milanu (Italija) sklenila z Evropsko skupnostjo.

13 Komisija je sprejela načelo pobota med dolgovi družbe Acentro, ki jih je imela do nje, in svojimi terjatvami do te družbe na podlagi pogodbe ter pripravila primerjalno oceno dolgov in terjatev obeh pogodbenih strank za poslovno leto 1997.

14 Komisija je pri tej oceni poleg računov, omenjenih v točki 10 zgoraj, upoštevala šest računov za telefonske stroške, ki jih družba Acentro ni plačala, in sicer račune z referenčnimi številkami 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE in 97176/REE, katerih skupni znesek je bil 80.501.938 ITL. Nato je upoštevala račune, ki so bili navedeni na seznamih, ki jih je družba Acentro poslala leta 1997, in še niso bili plačani, v skupnem znesku 54.367.200 ITL. Torej je ugotovila kreditni saldo v svojo korist v višini 26.134.738 ITL (13.497,46 EUR) in posledično terjatev Euratoma v istem znesku do družbe Acentro.

15 Komisija je s priporočenim pismom s povratnico z dne 31. maja 2002 obvestila družbo Acentro o tej ugotovitvi in jo opomnila, naj znesek 13.497,46 EUR plača v 15 dneh od prejema navedenega dopisa.

16 Družba Acentro je v dopisu z dne 10. junija 2002 obvestila Komisijo, da ne bo plačala zadevnega dolga, saj meni, da ga je mogoče pobotati s terjatvijo, ki jo ima do Euratoma na podlagi pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00.

17 Komisija je s priporočenim pismom s povratnico z dne 11. novembra 2002 od družbe Acentro zahtevala plačilo zneska 13.497,46 EUR.

18 Družba Acentro je z dopisom z dne 20. novembra 2002 odgovorila na dopis Komisije z dne 11. novembra 2002. V njem je ponovila svoje stališče in vztrajala pri zavrnitvi plačila zadevnega dolga.

19 Komisija je s priporočenim pismom s povratnico z dne 20. januarja 2004 od družbe Acentro znova zahtevala plačilo zneska 13.497,46 EUR.

20 Ker družba Acentro na ta dopis ni odgovorila, je Komisija pooblastila italijanskega odvetnika, naj izterja plačilo zneska, ki ji je bil po njenem mnenju dolgovan. Ker zadeva ni napredovala in terjatve Euratoma do družbe Acentro ni bilo mogoče izterjati, se je Komisija odločila, da na podlagi arbitražne klavzule iz člena 15 pogodbe zadevo predloži Splošnemu sodišču.

Postopek in predlogi strank

21 Komisija je 10. oktobra 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo na podlagi člena 153 AE.

22 Stranki sta podali ustne navedbe in odgovore na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi 11. februarja 2010.

23 Komisija je na obravnavi predlagala, naj se dovoli, da se v spis vložijo nekateri dodatni dokumenti v zvezi z zadevno terjatvijo. Družba Acentro je temu nasprotovala. Dokumenti niso bili vloženi v spis.

24 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– družbi Acentro naloži plačilo glavnice v višini 13.497,46 EUR;

– družbi Acentro naloži plačilo zamudnih obresti v višini 2278,55 EUR, zapadlih na dan vložitve te tožbe, in plačilo zamudnih obresti, ki bodo tekle od datuma vložitve te tožbe do datuma dejanskega plačila glavnice in jih bo treba naknadno izračunati glede na obrestno mero, določeno v italijanskem zakonu;

– družbi Acentro naloži plačilo obrestnih obresti na zamudne obresti, zapadle na datum vložitve te tožbe, pri čemer bo treba navedene obrestne obresti naknadno izračunati glede na datum plačila zgoraj navedenih zamudnih obresti in obrestno mero, določeno v italijanskem zakonu;

– družbi Acentro naloži plačilo stroškov.

25 Družba Acentro Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– ugotovi in razglasi neobstoj, neveljavnost in v vsakem primeru neučinkovitost klavzule o pristojnosti ter posledično zavrže tožbo kot nedopustno;

– zavrne vse zahtevke, ki jih je Komisija navedla zoper njo;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost

Trditve strank

26 Ne da bi družba Acentro uradno podala ugovor nedopustnosti z ločenim aktom na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča, se sklicuje na nedopustnost tožbe z obrazložitvijo, da Splošno sodišče v tej zadevi ni pristojno.

27 Družba Acentro trdi, da klavzula iz člena 15.2 pogodbe, ki podeljuje izključno sodno pristojnost Sodišču Evropskih skupnosti, ni bila predmet posebne pisne odobritve ob sklenitvi pogodbe in da zato na podlagi same pogodbe ta klavzula, s tem ko se sklicuje na člen 1341 CC, nima učinka, kar povzroči nepristojnost Splošnega sodišča in posledično nedopustnost tožbe.

28 Komisija meni, da klavzula iz člena 15.2 pogodbe ne bi smela biti odvisna od zahtev obličnosti iz člena 1341, drugi odstavek, CC.

29 Prvič, nacionalno pravo naj bi se uporabljalo le za to, kar ni izrecno določeno v pogodbi ali – v primeru dvoma – v zvezi z razlago pogodbene klavzule. Vendar se zdi klavzula iz člena 15.2 pogodbe, s katero je izključna sodna pristojnost podeljena Sodišču, izjemno jasna in izrecna, tako da ne more biti nobenega razumnega dvoma o njeni vsebini in pomenu.

30 Drugič, člena 1341, drugi odstavek, CC naj ne bi bilo mogoče uporabljati v tej zadevi. Komisija v zvezi s tem meni, prvič, da v členu 153 AE ni predviden obstoj ločene pisne odobritve arbitražnih klavzul. Po njenem mnenju je nacionalna določba, v kateri se zahteva izrecna določitev zadevne klavzule v ločenem dokumentu, neizogibno v nasprotju z obliko in vsebino zgoraj navedene določbe Pogodbe AE, ki ima prednost pred nacionalnim pravom. Drugič, po mnenju Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče) ločene pisne odobritve ni mogoče zahtevati za pogodbe o oddaji javnega naročila, sklenjene z javnimi organi na podlagi javnih izbirnih postopkov, kot se je zgodilo v tem primeru. Tretjič, ta ločena pisna odobritev naj bi se uporabljala le v primerih, za katere je značilno očitno neravnovesje med pogodbenima strankama. Po mnenju Komisije je očitno, da je pogodba vsebovala značilnosti klasičnega poslovnega odnosa „business to business“, ki sta ga stranki sklenili po pogajanjih med strokovnjaki, ki so se v celoti zavedali pomena teh pogajanj.

31 Tretjič, Komisija trdi, da bi se morala družba Acentro, če je bilo treba sklepati, da se za to, kar je bilo določeno v pogodbi, čemur ugovarja, ne uporablja le nacionalno pravo, temveč tudi posebna določba iz člena 1341, drugi odstavek, CC, na pogajanjih, ki so sledila javnemu razpisu, v celoti in brezpogojno strinjati z vključitvijo arbitražne klavzule v pogodbo.

Presoja Splošnega sodišča

32 V uvodu je treba ugotoviti, da so pristojnosti Splošnega sodišča naštete v členu 225 ES in členu 140a AE, kot je natančneje določeno v členu 51 Statuta Sodišča. Splošno sodišče je v skladu s temi določbami za odločanje o pogodbenih sporih, ki so mu predloženi, pristojno le na podlagi arbitražne klavzule. Ta pristojnost, ki temelji na

arbitražni klavzuli, odstopa od splošnega prava in jo je posledično treba razlagati ozko (sodba Sodišča z dne 18. decembra 1986 v zadevi Komisija proti Zoubeku, 426/85, Recueil, str. 4057, točka 11).

33 Nato je treba opozoriti, da se v skladu s sodno prakso pristojnost sodišč Unije, da na podlagi arbitražne klavzule odločajo o sporu, ki se nanaša na pogodbo, presoja le glede z vidika člena 238 ES ali člena 153 AE ter z vidika določbe same klavzule, ne da bi jim lahko nasprotovale določbe nacionalnega prava, ki bi domnevno izključevale njihovo pristojnost (sodbi Sodišča z dne 8. aprila 1992 v zadevi Komisija proti Feilhauerju, C-209/90, Recueil, str. I-2613, točka 13, in z dne 6. aprila 1995 v zadevi Bauer proti Komisiji, C-299/93, Recueil, str. I-839, točka 11).

34 V tej zadevi pogodba vsebuje klavzulo o pristojnosti v smislu člena 153 AE v korist sodišč Unije.

35 Pogodba je bila podpisana 6. aprila 1990. Nasprotno pa arbitražna klavzula ni bila predmet drugega podpisa sopogodbene stranke Komisije v ločenem dokumentu.

36 Vendar, čeprav se v nacionalnem pravu, ki se uporablja za pogodbo, zahteva posebna odobritev, neobstoj te odobritve ne povzroča neveljavnosti zadevne arbitražne klavzule.

37 Iz sodne prakse, navedene v točki 33 zgoraj, namreč izhaja, da pristojnost sodišča Unije, če za pogodbo, ki vsebuje arbitražno klavzulo v smislu člena 238 ES ali člena 153 AE, velja nacionalno pravo, kot je določeno v navedeni pogodbi, urejajo le

zadevna pogodba in določbe same arbitražne klavzule. Nacionalno pravo pa ne more izključevati pristojnosti sodišča Unije. Ta sodna praksa se uporablja tudi v okoliščinah zadeve, ko je v sami pogodbi določena posebna pisna odobritev.

38 Iz zgornjih ugotovitev in navedene sodne prakse izhaja, da je Splošno sodišče na podlagi člena 153 AE in člena 15.2 pogodbe pristojno za odločanje o tem sporu.

Vsebinska preučitev

Zahteva za plačilo dolgovanih zneskov glavnice

– Trditve strank

39 Komisija meni, da je obstoj terjatve v višini 13.497,46 EUR v korist Euratoma zadostno dokazan v povezavi z določbami pogodbe in da je terjatev resnična, v fiksnem znesku in zapadla. Poleg tega naj bi bil družbi Acentro v skladu s členom 1219, prvi odstavek, CC pravilno vročen pisni opomin.

40 Komisija pojasnjuje, da je za izračun zadevne terjatve uporabila upoštevne račune, ki jih je imela, v zvezi s tremi vrstami finančnih obveznosti družbe Acentro na podlagi člena 7 pogodbe, in sicer v zvezi s 3-odstotnim ažiem za izdajanje vozovnic za mednarodni letalski prevoz (račun z referenčno številko 97182/REE za obdobje od 1. oktobra 1996 do 31. marca 1997), stroški zagotavljanja prostorov v Ispri (račun z referenčno številko 97170/REE za obdobje od 1. septembra 1996 do 31. marca 1997) in tekočimi obratovalnimi stroški (računi z referenčnimi številkami 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE in 97176/REE, ki so v bistvu telefonski stroški v breme družbe Acentro za marec 1997 ter za obdobji od januarja do marca in od maja do junija 1996).

41 Komisija v odgovoru na trditev družbe Acentro, da ni predložila dovolj dokazov o telefonskih računih, trdi, da so bili računi izdani v skladu z določbami člena 8 pogodbe in da družba Acentro temu ni nikoli ugovarjala. Dodaja, da družba Acentro ni nikoli podvomila o vsebini osmih računov, navedenih v prejšnji točki, skupaj s telefonskimi računi.

42 Poleg tega ima trajanje pretečenega obdobja pomembno vlogo v tej zadevi. Komisija glede tega opozarja, da je treba v skladu z italijanskim pravom račune, povezane s pogodbo, hraniti deset let za namene civilnega prava in pet let za namene davčnega prava. Zato naj bi izkazala več previdnosti, ko je hranila računovodske listine dlje, kot se zahteva v italijanskem pravu.

43 Po mnenju Komisije so glede na odzivni čas družbe Acentro edini elementi, iz katerih je bilo mogoče jasno in dokumentirano sklepati o postavkah sredstev in obveznosti v okviru finančnih transakcij, povezanih s pogodbo, izginili oziroma jih je 12 let po dejstvih težko rekonstruirati.

44 Poleg tega naj bi bile težave s pridobivanjem podatkov o telefonskem prometu od ponudnika storitev, ki se je uporabljal v tistem obdobju, povezane s tem, da se je družba Acentro odločila za uporabo telefonske centrale na lokaciji v Ispri za komuniciranje, bistveno povezano z njenimi nalogami. Zaradi te odločitve je bilo treba izdajati ločene račune za stroške uporabe teh storitev s strani te družbe. V skladu s skupnostnimi in nacionalnimi predpisi, ki veljajo za obdelavo podatkov in varstvo zasebnosti, zadevnih podatkov ni bilo mogoče dolgo hraniti.

45 Poleg tega Komisija ob sklicevanju na korespondenco z družbo Acentro trdi, da ta ni nikoli izpodbijala obstoja zadevne terjatve in je glede tega trdila, da je treba navedeno terjatev pobotati z drugo terjatvijo, ki jo je domnevno imela do Komisije na podlagi pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00. Vendar po mnenju Komisije tak pobot nujno pomeni, da družba Acentro priznava zneske, ki jih dolguje Komisiji.

46 Kar zadeva sam pobot, Komisija, ki ne priznava nobenega dolga do družbe Acentro na podlagi pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00, pojasnjuje, da je v skladu s členoma 1241 in 1242, prvi odstavek, CC pobot, ki ga predlaga družba Acentro, mogoče izvesti le, če sta dve osebi medsebojni dolžnici in če so njuni dolgovi resnični, v fiksnem znesku in zapadli. Po mnenju Komisije v tej zadevi ni tako, ker ima prvo terjatev do družbe Acentro Euratom, medtem ko ima družba Acentro domnevno terjatev do Evropske skupnosti, in sicer do pravnega subjekta, ločenega od Euratoma.

47 Družba Acentro opozarja, da mora domnevni upnik dokazati svojo terjatev v skladu z dokaznim bremenom, določenim v členu 2697 CC. V zvezi s tem trdi, da računi, na katere se Komisija sklicuje v podporo svojim zahtevkom, niso zadosten dokaz

terjatve, še manj pa njenega fiksnega zneska in zapadlosti. Zlasti računi, na podlagi katerih Komisija zahteva povračilo telefonskih stroškov, ne vsebujejo nobenega dokazila, na podlagi katerega bi bilo mogoče preveriti utemeljenost tega zahtevka.

48 Družba Acentro izpodbija tudi trditev Komisije, da je dopis z dne 12. septembra 1997 priznanje dolga, ker je ob pisanju tega dopisa menila, da je zadevni dolg mogoče pobotati s terjatvijo, ki jo je imela do Komisije na podlagi pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00.

– Presoja Splošnega sodišča

49 V uvodu je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 2697 CC upnik dokazati utemeljenost svoje pravice. V tej zadevi se je Komisija oprla na osem računov, poslanih v okviru pogodbenega odnosa, da bi dokazala terjatev Euratoma do družbe Acentro.

50 Treba je tudi opozoriti, da družba Acentro, da bi postavila pod vprašaj zadevno terjatev, v bistvu trdi le, da računi, na podlagi katerih je Komisija zahtevala povrnitev telefonskih stroškov, ne vsebujejo nobenega dokazila, na podlagi katerega bi bilo mogoče preveriti utemeljenost tega zahtevka.

51 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je imela družba Acentro v skladu s pogodbo možnost uporabljati telefonsko centralo na lokaciji v Ispri za komuniciranje, bistveno povezano z njenimi nalogami (člen 5.2, drugi pododstavek, pogodbe), ali na lastne stroške z neposrednim plačilom ponudniku telefonskih storitev priklopiti in

vzdrževati telefon, teleks in telefaks, potrebne za izpolnjevanje njenih obveznosti (člena 5 in 7 pogodbe). V času dejanskega stanja se je odločila za uporabo telefonske centrale na lokaciji v Ispri in storitve Komisije za potrebe komuniciranja v zvezi s storitvijo, ki jo je opravljala.

52 Zaradi te odločitve je bilo treba izdajati ločene račune za stroške uporabe teh storitev s strani družbe Acentro. Tehnična služba na lokaciji v Ispri je namreč na podlagi seznamov telefonskih pogovorov, ki jih je sestavil telefonski operater, sestavila izpisek telefonskih pogovorov, ki jih je opravila družba Acentro, izračunala ustrezen znesek in podatek poslala finančni službi, ki je izdala račun in ga poslala tej družbi skupaj z izpiskom navedenih telefonskih pogovorov.

53 Tako je treba ugotoviti, da so bili računi izdani v skladu z določbami člena 8 pogodbe in da družba Acentro med trajanjem pogodbe ni nikoli podvomila o tem postopku.

54 Poleg tega je treba ugotoviti, da noben dokument v spisu ne dokazuje, da je družba Acentro v času dejanskega stanja izpodbijala zadevne račune ali poznejše opomine, ki ji jih je poslala Komisija.

55 Nasprotno, iz spisa je razvidno, da je družba Acentro, namesto da bi izpodbijala zahtevane zneske ali zaprosila za pojasnila o zadevnih računih, Komisiji predlagala pobot tega dolga z drugo terjatvijo, ki jo je domnevno imela do Komisije na podlagi druge pogodbe, in sicer pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00.

56 Ne glede na vprašanji, ali sta družba Acentro in Komisija medsebojni dolžnici in ali dejstvo, da je ta družba pogodbi sklenila z različnima skupnostma, in sicer z Evropsko

skupnostjo v okviru pogodbe o opravljanju storitev Phare št. 96-0781.00 in z Euratomom v okviru pogodbe, preprečuje pobot, ki ga je predlagala družba Acentro, je treba ugotoviti, da tak odziv sam po sebi ne zadostuje za izpodbijanje zadevnih računov.

57 S tem v zvezi je treba opozoriti, da je za pogodbene odnose med Komisijo in družbo Acentro v skladu z italijanskim pravom veljalo načelo dobre vere. To načelo pomeni, da če ena od strank, v tej zadevi družba Acentro, izpodbija enega ali več računov ali nekatere elemente računov, mora o tem v razumnem roku opozoriti drugo stranko, v tej zadevi Komisijo.

58 Zato bi morala družba Acentro zahtevati pojasnila ali podrobnosti o zadevnih računih v času dejanskega stanja, česar ni storila.

59 Zato je treba ugoditi predlogom Komisije, naj se družbi Acentro naloži plačilo dolgovane glavnice v višini 13.497,46 EUR, ki ustreza terjatvi Euratoma do te družbe na podlagi pogodbe.

Predlogi v zvezi z zamudnimi obrestmi

– Trditve strank

60 Komisija trdi, da je izhodišče za izračun zamudnih obresti 25. junij 2002. Trdi, da je za obdobje med tem datumom, ko je družbi Acentro poslala opomin za plačilo glavnice, in 10. oktobrom 2008, ko je bila vložena tožba, znesek zamudnih obresti, izračunan po veljavni obrestni meri, 2278,55 EUR.

61 Po mnenju Komisije bo treba zamudne obresti, ki bodo tekle od datuma vložitve te tožbe do dejanskega plačila glavnice, izračunati ločeno glede na obrestno mero, določeno v italijanski zakonodaji.

62 Nazadnje, Komisija ob sklicevanju na člen 1283 CC zahteva dodatne obrestne obresti. Tudi te obresti bi bilo treba izračunati ločeno glede na datum dejanskega plačila zapadlih obresti in obrestno mero, določeno v italijanskem zakonu.

63 Družba Acentro ni navedla nobene trditve o tej točki.

– Presoja Splošnega sodišča

64 Kot izhaja iz točke 59 zgoraj, je treba zahtevku Komisije za plačilo ugoditi, kar zadeva dolgovano glavnico v višini 13.497,46 EUR.

65 Glede obresti je treba ugotoviti, da je Komisija v dopisu z dne 31. maja 2002 navedla, da je bilo treba dolgovano glavnico plačati v 15 dneh po datumu prejema navedenega dopisa. Družba Acentro je ta dopis prejela najpozneje 10. junija 2002.

66 Poleg pogodbeno dogovorjenih obresti in ker za zadevno pogodbo velja italijansko pravo, je treba uporabiti upoštevne določbe in obrestne obresti, določene v italijanski zakonodaji.

67 V skladu z italijanskim pravom, natančneje s členom 1224 CC, lahko upnik v primeru neplačila zahteva obrestne obresti, določene v zakonu, ne da bi dokazal izgubo.

68 Poleg tega lahko upnik v skladu s členom 1283 CC zahteva dodatne obrestne obresti od datuma vložitve pisanja o začetku postopka, če gre za obresti, dolgovane za najmanj šest mesecev.

69 Člen 1284 CC določa:

„Zakonska obrestna mera je 3 % na leto. Na pobudo ministra za finance je z dekretom, ki se objavi v *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* do 15. decembra tistega leta pred uporabo obrestne mere, mogoče letno spremeniti vrednost te obrestne mere glede na letni bruto povprečni donos državnih obveznic v obdobju, krajšem od dvanajstih mesecev, in ob upoštevanju stopnje inflacije, ugotovljene med letom. Če nova vrednost obrestne mere ni določena do 15. decembra, se v naslednjem letu ne spremeni […]“

70 Ta obrestna mera je bila z ministrskim dekretom z dne 11. decembra 2001, objavljenim v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* št. 290 z dne 14. decembra 2001, določena na 3 % in je ostala nespremenjena v letih 2002 in 2003. Spremenjena je bila z ministrskim dekretom z dne 1. decembra 2003, objavljenim v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* št. 286 z dne 10. decembra 2003, in sicer je bila določena

na 2,5 % od 1. januarja 2004, nespremenjena pa je ostala v obdobju 2004–2007. Z ministrskim dekretom z dne 12. decembra 2007, objavljenim v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* št. 291 z dne 15. decembra 2007, je bila obrestna mera določena na 3 % od 1. januarja 2008.

71 Kot je bilo navedeno v točki 65 zgoraj, je družba Acentro v tej zadevi dopis z opominom prejela najpozneje 10. junija 2002. Posledično se je petnajstdnevni rok iztekel 25. junija 2002. Torej zamudne obresti tečejo od tega datuma.

72 Iz tega sledi, da je skupni znesek zamudnih obresti, ki jih je družba Acentro dolgovala na datum vložitve pisanja o začetku postopka, 2278,55 EUR.

73 Posledično je treba družbi Acentro naložiti, da Komisiji plača dolgovano glavnico v višini 13.497,46 EUR, dolgovane zamudne obresti v višini 2278,55 EUR, zapadle na datum vložitve tožbe (10. oktober 2008), in zamudne obresti na ta zneska, izračunane po veljavni obrestni meri, od 10. oktobra 2008 do datuma plačila celotnega dolgovanega zneska glavnice.

Stroški

74 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožena stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. **Družbi Acentro Turismo SpA se naloži, da Komisiji plača dolgovano glavnico v višini 13.497,46 EUR, dolgovane zamudne obresti v višini 2278,55 EUR, zapadle na datum vložitve tožbe (10. oktober 2008), in zamudne obresti na ta zneska, izračunane po veljavni obrestni meri, od 10. oktobra 2008 do datuma plačila celotnega dolgovanega zneska glavnice.**

2. **Družbi Acentro Turismo se naloži plačilo stroškov.**

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 17. decembra 2010.

Podpisi